

ဂါဦးနွန်းတို့

အပျိုကြီးဘုရား

အပါအဝင်

ဓမ္မစာစုရသဝတ္ထုများ

၁၀၇၂ အနှစ်သာရ

"အရှင်သား ဒါကတော့ဖြင့် အရှင်မိခင်ဘက်က ဘိုးတွေဘွားတွေ ဖွေရှာစုဆောင်းထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းစာရင်းအစုစုပဲဖြစ်ပါ

တယ်။ မှန်ကန်မှု ရှိမရှိ အရှင်သား စစ်ဆေးကြည့်လှည့်ပါ ။"

ဘဏ္ဍာစိုးကြီး၏ အနားလိပ်စကားသံအဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံးများက ၎င်းကိုင်ထားသော ရွှေပေလွှာဆီသို့ အကြည့် ဆိုက်ရောက် သွားခဲ့ပြီ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ အကြည့်တို့ က ရရှိ ပိုင်ဆိုင်သည့် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ အပေါ်၌ တွယ်တာ တပ်မက်၍ အာသာငမ်းငမ်းဖြစ်လျက် လောဘတက်သည့် အကြည့်မျိုးတော့ မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်၏ အကြည့်က သံဝေဂတည်း ဟူသောအတွေးတို့ ဖြင့် ထုံမွန်းနေသည့် အေးစက်စက်အကြည့်တွေ ။

ဪ ... ပစ္စည်းတွေကိုသာ မြင်ရတော့တယ်။ ဒီပစ္စည်းတွေကို စုဆောင်း ဖွေရှာခဲ့တဲ့ ဥစ္စာရှင်တွေကို ငါ မမြင်ရတော့ပါလား။

ငါ့ဘိုးငါ့ဘွားတွေက ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ရှာရုံသာ ရှာထားခဲ့နိုင်တယ်။ သူတို့ နောက် ပါအောင် ယူဆောင်မသွားနိုင်ကြပါလား ။

ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ဖို့ လဲ။ ရှာရကျိုးနပ်ခဲ့ရဲ့ လား ။

ထိုအတွေးက အဇ္ဈတ္တတွင် ဝင်ရောက် ခိုလှုံနေပြီ။ မမြဲခြင်း အသိက ကျွန်ုပ်၏ ရင်ကို တုန်ခါ လှုပ်ရှားသွားစေသည်။ ။

အာရုံအလုံးစုံက ကွယ်လွန်ကုန်ပြီ ဖြစ်သော မိဘနှစ်ပါးနှင့် တကွ ဆွေမျိုးငှာတိ အစုစုကို မှန်းမျှော် မြင်ယောင်လိုက်မိသည်။ ။ မိဘနှစ်ပါး သည် မကြာသေးမီကမှ အနိစ္စ ရောက်သွားကြခြင်း ဖြစ်၏။ အိုမင်းရင့် ရော်ခြင်းတို့ ၏ ဝါးမြိုမှုကို နှစ်ရှည်လများ ခံစားခဲ့ရပြီး နောက် မရဏမင်းက တံခါးလာခေါက်သည့်အခါ မိဘတို့ ခမျာ မလွန်ဆန်နိုင်ရှာဘဲ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားကြရရှာပြီ။ ရော်... မိဘနှစ်ပါးသာ မဟုတ်။ ဘိုးဘိုးဘွားဘွား ၊ ကြီးဒေါ်ဘကြီးတို့ သည် လည်း မရဏမင်း နှင့် စစ်ခင်းခြင်း၌ အရေး နိမ့်ခဲ့ကြသည် ပဲ လေ။ သတ္တဝါတို့ အားလုံး တစ်နေ့တစ်ချိန်ကျ မပြန်လမ်းဆီ မြန်းရမည်သာ မဟုတ်ပါလား။ ။

"အရှင့်သား စစ်ဆေးလှည့်ပါဦး။"

ဘဏ္ဍာစိုးကြီးက ဥစ္စာပစ္စည်း စာရင်း မှတ်တမ်း ပြုထားသော ရွှေပေလွှာကို ကျွန်ုပ်၏ လက်ဝယ်သို့တိုင် လာရောက် အပ်နှံသည်။ ။ ရိုးသား မှန်ကန်သော ဘဏ္ဍာစိုးကြီးတို့ အပေါ် ကျွန်ုပ် သံသယမရှိပါ။ သို့သော် အချိန်များ စွာ ကုန်လွန်သွားသည် အထိ ရွှေပေလွှာကို ကျွန်ုပ် စိုက်ကြည့်နေခဲ့မိ၏။ ။

ဪ ... မနည်းမနော ဖွေရှာ စုဆောင်းခဲ့ကြတာပဲကိုး။ ။

ကုဋေ(၈၀)ခန့် များ မြှောင်လှစွာသော ဥစ္စာပစ္စည်း စာရင်းကို ကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်ရင်၌ သံဝေဂကြီးစွာ ဖြစ်မိသည်။ ။ လိုချင်လောဘဇောဖြင့် ဘဝကို မျှောခဲ့ကြမည့် ဓန ရှာသူတို့ ၏ သမိုင်းကို ကျွန်ုပ် မှန်းဆငေးရင်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ ။ ဥစ္စာရှာရင်း ဘဝဆုံးခဲ့ကြသည့် သူတို့ ၏ အဖြစ်က အနှစ်မဲ့လှပါပြီ တကား။ ။

ဤသို့ဆိုလျှင် ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် စွန့်လွှတ်မှုတွင် မည်သည့်အရာက အနှစ်သာရ ရှိသနည်း။

ပိုင်ဆိုင်မှုဟူသည် ရေ ၊ မီး ၊ မင်း ၊ သူခိုး ၊ မချစ်မနှစ်သက်သူ ဆိုသော ရန်သူမျိုး ငါးပါးနှင့် အမြဲတမ်း ပတ်သက် ဆက်ဆံနေရသော သဘောရှိ၏။ အချိန်မရွေး ပျက်စီး ပျောက်ကွယ်နိုင်သည် ။ ရန်သူမျိုး ငါးပါး၏ ဖျက်ဆီးကံ မပါခဲ့လျှင်တောင် ပိုင်ဆိုင်မှုသည် ယခု တစ်ဘဝ စာအတွက်သာ ဖြစ်ရာ အမှန် စိစစ်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဒါကို အနှစ်သာရ ရှိသည် ဟု မခေါ်ဆိုနိုင်ပေ။

သို့သော် ဤ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို အကြောင်းပြုပြီး တစ်ပါးသောသူ ချမ်းသာအောင် ပေးကမ်းဝေမျှ လှူဒါန်းမည် ဆိုပါက ယခု ဘဝ၌ စစ်မှန်သော ဝီတိချမ်းသာကို ခံစားရမည် ဖြစ်သလို တမလွန်သို့လည်း ယူဆောင်သွားနိုင်မည့် နည်းလမ်းဟု ဆိုနိုင်၍ စွန့်လွှတ် မှုသာလျှင် အနှစ်သာရ ရှိလှပေသည် ။ ရည်ရွယ်ချက် မှန်မှန် ၊ စေတနာ မှန်မှန်ဖြင့် ပြုနိုင်မည် ဆိုပါက တမလွန် ကောင်းကျိုးသာမက ချက်ချင်း လက်ငင်း ချမ်းမြေ့ကြည်လင်မှုကို ရရှိနိုင်သဖြင့် ကြီးစွာသော အနှစ်အသားပင်တည်း ။

တော်ပြီ ကျွန်ုပ်သည် ဆွေမျိုးညာတိတို့ ကဲ့သို့ တမလွန်မပါသည့် ဥစ္စာတရား၏ နောက်သို့ လိုက်ရင်း ဘဝ ဆုံးမခံချင်တော့။ သို့ဖြစ်၍ ကွဲပြားသော ဘဝလမ်းကို ဖော်ဆောင်ဖို့ ရာ ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တွန့်ဆုတ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိသည့် စိတ်ဖြင့် (၇)ရက်တိုင်တိုင် အလှူကြီးပေးသည် ။ ထမင်းရည် ချောင်းစီး မောင်းတီး၍ လှည်းနေ လှေအောင်း မြင်း ဇောင်း မကျန် ဖိတ်ကြားကာ လှူဒါန်းပါသော်ငြား များ လှစွာသော ဥစ္စာပစ္စည်းများက ကုန်ခမ်းသွားသည် မရှိ။

ဤအတိုင်းဆို မကုန်ခမ်းနိုင်သော ယင်းစည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ အပေါ်
ဝယ် တွယ်တာ တပ်မက်ကာ မလွတ်နိုင် မရုန်းနိုင် ဖြစ်ရချေတော့မည်
ဟု တွေးဆမိသဖြင့် ဘဏ္ဍာတိုက်ကို ဖွင့်လျက် အယုတ်အလတ် အမြတ်
မရွေး အလိုရှိရာ ယူငင်လော့ ဟူ၍ ပေးကမ်း စွန့် ကြဲခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်
ပ်ကမူ အိမ်တော်ကနေ ထွက်ခွာလာခဲ့တော့၏။

"အို ... သတို့ သား ကဏ္ဍ ဘယ်သွားမလို့ လဲ။ လှည်းယာဉ် မပါ ဘာ
မပါနဲ့ "

"ကျွန်ုပ် တောအရပ်ကို မှီပြီး ရသေ့ပြုတော့မယ်။ ရှင်မနဲ့ သားတွေ
သမီးတွေက ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို သင့်သလို သုံးစွဲလို့ နေထိုင်ကြကုန်ချည်
။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အလှူ အပေါ်မှာ လည်း တွန့်တိုခြင်း မဖြစ်ကြပါနဲ့ ။"

အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုဖြင့် အိမ်တော်ရာမှ ဆင်းမည် ဟန်ပြု
နေသော ကျွန်ုပ်ကို ဇနီးမယား သမီးသားတို့ က တအံ့တဩ
ငေးမောကြည့်လျက် ရှိကြသည် ။

မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဥစ္စာပစ္စည်း အားလုံး အမွေဆက်ခံ
ရရှိသည့်အတွက် ပျော်ပါးမည် ဟူသောစိတ်ကူးမျိုး မရှိ ဘဲ အလှူကြီး
ပေးရုံသာမက တောမှီရသေ့ ပြုလိုသည် ဟု ဆိုလာသော ကျွန်ုပ်၏ စ
ကားကို မည်သူကမျှ နားလည်နိုင်ခြင်း မရှိချေ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ ဖြင့်
အစွမ်းကုန် ပျော်ပါးဝင့်ကြွားကြရန်သာ တွေးတောလေ့ ရှိကြသူများ
ကြ ာမှာ ကျွန်ုပ်၏ အတွေးတို့ က ကွဲပြား ခြားနားနေခဲ့သည်
ပဲမဟုတ်ပါလား။

အားလုံးက ပါးစပ်အဟောင်းသား၊ မျက်လုံးအပြူးသား။ တကယ်ပဲ
ပြောနေတာလား ၊ သို့မဟုတ် ကုဋေကြွယ် အမွေတွေကို ရရှိသဖြင့် သ
တို့ သားကဏ္ဍ သွေးလေ ဖောက်ပြားသွားလေသလား။ အသီးသီး ကိုယ်

စိ တောင်တောင်အီအီ တွေးရင်း ကြောင်ငေးနေ ကြပြီ။ မှ
င်တက်အံ့သြခြင်းတို့ က သူတို့ ကို ကျောက်ဆစ်ရုပ်ပမာ မလှုပ်မယှက်
တောင့်တင်း ငြိမ်သက် သွားစေခဲ့ပုံရသည် ။ ကျွန်ုပ်ကမူ
နောက်လှည့်မကြည့်သော စိတ်ထားဖြင့် တရွေ့ရွေ့ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီ။ အိ
မ်တော်ထိန်းကြီးများ နှင့် တကွ ကျွန်ုပ် အလွန်တရာမှ မြတ်နိုးချစ်ခင်ခဲ့
ရသော ဇနီးသည် နှင့် သားသမီးတို့ ၏ ပုံရိပ်များက နောက်မှာ ဝေး၍ ...
ဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါပြီ။

ဟိမဝန္တာတောသည် သူတော်စင် သူမြတ်လောင်းတို့ နားခို ပျော်မွေ့
ဖွယ်ရာ မြိုင်ဟေဝန် အရပ်ဒေသ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း ၊ အေး
ဆေးခြင်းတို့ လွှမ်းခြုံလျက် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ၊ ပန်းမြတ်မာ
လာတို့ ၏ ရနံ့အထွေထွေတို့ ထုံမွှမ်းလျက် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း
၊ သဘာဝအတိုင်း ကြီးထွား ရှင်သန်နေကြသော သစ်ပင်ဝါးပင်များ ၏
အရိပ်အာဝါသတို့ အုပ်မိုးလျက် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း မြတ်
သော အကျင့်တို့ ကျင့်ကြံပွားများ ရန် အတွက် ကြီးစွာသော အထောက်
အပံ့ကို ဖြစ်စေပါသည် ။

ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးအပေါ် ချိုးနှိမ်သော အားဖြင့် အလိုရမ
က် နည်းသည် ထက် နည်းအောင် ဓုတင် အမျိုးမျိုးကို ကျင့်ဆောင်ခဲ့သ
ည် ။ ဗာရီယ မများ စေရန် သစ်သီးဆွမ်းကိုသာ ဘုန်းသည် ။ တရားကျ
င့်ကြံချိန် နည်းပါးမည် စိုး၍ တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ်မျှသာ ဘုန်းလေ့ရှိသ
ည် ။

ဣန္ဒြေသစ်ပင်ရင်းတွင် သာ နေ၍ အပွင့် ပွင့်ချိန်ကျ အပွင့်ကို ဘုန်း၏။ အပွင့်ကြွေ၍ အသီးသီး ချိန်ကျ အသီးကို ဘုန်း၏။ အသီးအပွင့် တုန်းလျှင် အရွက်ကို ဘုန်း၏။ အသီးအပွင့် အရွက်တို့ ကြွေလွင့်ချိန်၌ မူ အခေါက်ကို ဘုန်း၍ ခန္ဓာဆက်စေသည်။ ။ အစာ အာဟာရ မှီဝဲခြင်းသည် အရသာတည်း ဟူသော တဏှာအတွက် မဟုတ် ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံရန်အတွက် ခန္ဓာဆက်ခြင်း သဘောမျှသာ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ။ ဤကဲ့သို့ ချိုးချိုးခြံခြံ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သော အကျိုးကြောင့် များ မကြာမီတွင် ဈာန် အဘိညာဉ်ကို ရလေသည်။ ။

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ရှိ သိကြားမင်း၏ မြကျောက်ဖျာ ပူလောင် တုန်ခါသွားခဲ့သည် မှာ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်တန်ရာ။ ပဏ္ဏကမ္မလာ မြကျောက်ဖျာသည် လယ်ခေါင်ရမ်းပွင့် အရောင်အသွေးကဲ့သို့ နီစွေးသော အဆင်းရှိပြီး အလွန်နူးညံ့သည် ဖြစ်ရာ သိကြားမင်း ထိုင်လျှင် ကိုယ်တစ်ဝက် မြုပ်၍ ထလျှင် ပြည့်မြဲပြည့်သော ကမ္မလာဖြစ်သည်။ ။ မြကျောက်ဖျာ ပူရခြင်းတွင် အကြောင်းရင်း(၅)ချက်သာ ရှိသည်။ ။

(၁) သိကြားသက် ကုန်၍ သော် လည်းကောင်း ၊

(၂) ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကုန်၍ သော်လည်းကောင်း ၊

(၃) တန်ခိုးကြီးသူတို့ သိကြားရာထူးကို အလိုရှိ၍ သော်လည်းကောင်း ၊

(၄) ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ တန်ခိုး ကြီးမားလာ၍ သော်လည်းကောင်း ၊

(၅) ဒါနတန်ခိုးဖြင့် လည်းကောင်း

ပူပြင်းခြင်း ရှိတတ်ရာ အဘယ်အချက်များ ဖြစ်အံ့ဟု တွေးမိသဖြင့် လူ့ပြည်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်၍ စုံစမ်းသည့်အခါ ကဏ္ဍရသေ့၏ ပြင်းထန်သော ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှုကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ စွာန်အဘိညာဉ်နှင့် တကွ တန်ခိုး ထိုက်ထိတ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံနေသည့်တိုင် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ဆဲ ဖြစ်သော ရသေ့၏ လုံ့လဝီရိယကို တွေ့မြင်ရသည့် အခါမှာ တော့သိကြားမင်း၏ စိတ်၌ သောက ဖြစ်ရလေပြီ ။

"ဤရသေ့က ငါ့နေရာကိုများ မျှော်မှန်းလေသလား ။"

ကိလေသာ အစေးတို့ ကပ်ငြိနေကြကုန်သော ပုထုဇဉ်တို့ မည်သည်မိမိ ပိုင်ဆိုင် ရရှိထားသော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ ကို တပါးသူအား ပေးလိုက်ရမှာ အပေါ် လွန်စွာ ဝန်တို စိုးရိမ်လေ့ရှိကြသည် ။

သိကြားမင်းသည် လည်း မိမိနေရာ ပေးလိုက်ရမည်ကို စိုးရွံ့သည် ။ သို့ဖြစ်၍ ကဏ္ဍရသေ့၏ စိတ်ရင်းအမှန်ကို သိအောင် စုံစမ်းရန် စိတ်အကြံဖြစ်ပေါ်၏။ သို့ကြောင့် လူ့ပြည်ဌာနီသို့ ဆင်းသက်ကာ အကျင့်မြတ်တို့ အားထုတ်လျက်ရှိသော ရသေ့၏ နောက်ကျောသို့ ချဉ်းကပ်၍

...

"မည်းနက်တဲ့ မြေမှာ နေထိုင်ပြီး မည်းနက်တဲ့ အစာတွေ စားနေတဲ့ အသားအရောင် မည်းညိုတဲ့ သင့်ကို ငါ့စိတ်မှာ မနှစ်သက်နိုင်ဘူး ။"

ဟု ဆို လိုက်လေသည် ။ အကြောင်းကမူ ကဏ္ဍရသေ့၏ ခန္ဓိ ပါရမီကို စမ်းသပ်လိုက်ခြင်းပါပေ။

သူသူကိုယ်ကိုယ် အကြောင်းမရှိ အပြစ်တင်စကား ဆိုလာလျှင် စိတ်တို့ ဒေါသထွက်ကြသည် သာ။ အထူးသဖြင့် မိမိ၏ အားနည်းချက်ကို

အကြောင်းမဲ့ ချိုးနှိမ်ပုတ်ခတ်လာခဲ့ပါမူ ကိုယ်စီကိုယ်င မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်
တတ်ကြသည် သာ။ သို့သော် ကဏ္ဍရသေ့ သည် သူ၏ အသားအရည်
ညှိခြင်းအပေါ် ပုတ်ခတ်ပြောဆိုမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိုးစိမ့် တုန်လှုပ်ခြင်း
လည်း မရှိ ၊ သိကြားမင်း မျှော်လင့် ထားသကဲ့သို့ အမျက်ဒေါသ ဆူဝေခြ
င်းလည်း မရှိ။

နောက်ကျောဘက်တွင် ရပ်ကာ ရန်စကားဆိုလိုက်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည် သိကြားမင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ဝီရိယကြီးစွာဖြင့် ကျင့် ကြံပွားများ
ထားသော အစွမ်းတို့ ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကဏ္ဍရသေ့ သိနှင့်နေပြီ ဖြစ်
သည် ။ သို့ဖြစ်ရာ ပညာကြီးသူ၊ သတိကြီးသူပီပီ အနှစ်သာရ ရှိသောစ
ကားကို ပြောလေသည် ။

"အို...သူဇာတို့ ရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ်တဲ့ သိကြားမင်း အရေပြား မည်း
ညစ်ရုံနဲ့ အဲဒီလူကို မည်းညစ်သူလို့ မပြောသင့်ပါဘူး ။

အပေါ်ယံကိုသာ မကြည့်ပါနဲ့ ။ အတွင်းထဲမှာ ကိုယ့်ကျင့်တရား
ကောင်းခြင်း ၊ စိတ်ရဲ့ တည်ငြိမ်မှုရှိခြင်း ၊ အမှန်တရားကို

ထိုးထွင်းသိခြင်း စတဲ့ အဖိုးတန်တဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ ရှိမယ်ဆိုရင် ဒါ
ဟာ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းလို့ ခေါ်ဆိုနိုင်ပါတယ် ။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သန္ဓာန်မှာ ယုတ်ညံ့တဲ့ အလုပ်တွေ ၊ ယုတ်ညံ့တဲ့
အပြောတွေ ၊ ယုတ်ညံ့တွေ အကြံအစည်တွေ ရှိနေမယ်

ဆိုရင်တော့ အဲဒါကမှ တကယ့်ကို မည်းညစ်သူ ဖြစ်ပါတယ် ။"

တည်ငြိမ်အေးဆေးသော အသံဖြင့် ပြောကြားလိုက်သော ကဏ္ဍရ
သေ့၏ နှုတ်မြွက်စကားကို ကြားသည့်အခါ သိကြားမင်း၏ စိတ်၌ လွန်
စွာ နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်မိသည် ။

မိမိက ဒေါသအမျက် ထွက်လာစေအောင် ၎င်း၏ မည်းနက်သည့် အသားအရည်ကို ပုတ်ခတ် စော်ကား ပြောကြားလိုက်သော်ငြား သူက စိတ်မတိုသည့်အပြင် မှတ်သားဖွယ်ရာ စကားတွေကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် မိန့်ကြားနေလိုက်ပုံများ ။ တယ်လည်း ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းပါပေတကား။

သိကြား၏ စိတ်တွင် ကြည်လင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်သွားခဲ့ပြီ ။

"အရှင် သင်ဟာ အလွန်ကို ပညာရှိပါပေတယ်။ ပညာရှိလှတဲ့ အရှင်ရဲ့ ဟောမိန့်စကားတွေက တန်ဖိုးရှိလှပါတယ် ။

ဒါ့ကြောင့် အရှင် အလိုရှိရာ ဆုများကို တောင်းပါလေ။ ကျွန်တော်မျိုး နတ်တို့ သနင်း သိကြားမင်းက ဖြည့်ဆည်းပေးပါရစေ ။"

သိကြားမင်း၏ အမေးစကားကို ကြားတော့ ကဏ္ဍရသေ့ ပြုံးသည် ။ အသားအရည် မည်းညိုပေသိ သီလသမ္မာမိပြည့်စုံ၍ ကြည်လင် သောအဆင်းရှိသည့် ကဏ္ဍရသေ့၏ မျက်နှာသည် လရောင် ဆမ်းသော ကြာပဒုမ္မာပမာ တင့်တယ်လှပေသည် ။

သိကြားမင်းက အလိုရှိရာကို တောင်းခံပါ ၊ ဖြည့်ဆည်းပေးရန် အသင့်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဟလိုက်သည့်အတွက် ကဏ္ဍရသေ့ ပြုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ကဏ္ဍရသေ့ အလိုရှိသော စိတ်ဆန္ဒများမှာ သိကြားမင်းပင် ဖြည့်စွမ်းမပေးနိုင်သော အရာတို့ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။

သို့သော် အစိုးရနေသော နေရာ လက်လွှတ်ရမှာ ကို စိုးကြောက်နေဟန် ရှိသော သိကြားမင်း၏ သောကကို ရိပ်စားမိသဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရစေသော အလို့ ဌာ ကဏ္ဍရသေ့သည် ၎င်း၏ ပြင်းပြသော ဆန္ဒများအား ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့သည် ။

"တန်ခိုး လှိုဏ်ပတ်ကြီးလှပါတဲ့ အသင်သိကြားမင်း ကျွန်ုပ် အလိုရှိရာ တောင်းရမယ်ဆိုရင် အလွန်ခံရခက်တဲ့ အမျက်စိတ် ကင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လိုပါတယ်။ ပူလောင်ပြစ်မှားတတ်တဲ့ ဒေါသစိတ် ကင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လိုပါတယ် ။ လိုချင်မက်မောမှု လောဘစိတ် ကင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လိုပါတယ်။ ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့တတ်တဲ့ သံယောဇဉ်ချစ်ခြင်းကင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လိုပါတယ်။ အသင် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါသလား ။"

ကဏ္ဍရသေ့၏ မွန်မြတ်လှသော ဆု(၄)မျိုးကို ကြားသည့်အခါ သိကြားမင်း၏ စိတ်၌ အံ့သြခြင်း ကြီးစွာဖြစ်ပေါ်မိ၏။ အလိုရှိရာ တောင်းပါဟု ဆိုခဲ့၍ အနှိုင်းမဲ့လောကီ စည်းစိမ်များကို တောင်းခံလိုလျှင် တောင်းခံနိုင်သည့် နည်းတူ မြူးရွှင်ပျော်ပါးနိုင်သည့် နတ်တို့ ၏ သုခကို တောင်းတလိုလျှင်လည်း တောင်းတနိုင်ပေသည် ဖြစ်ရာ ဘာကိုများ တောင်းလေမလဲ ဟု တွေးဆခဲ့မိသော်ငြား ဤကဲ့သို့ ဆုမျိုးတွေ တောင်းခံလိမ့်မည် ဟူ၍ မမျှော်မှန်းခဲ့မိပါချေ ။

"မွန်မြတ်လှတဲ့ စိတ်နှလုံးရှိသူ ရှင်ရသေ့ဘုရား ယခု ရှင်ရသေ့တောင်းခံခဲ့တဲ့ ဆုတွေကို ကျွန်တော်မျိုး မဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါ။ အဘယ် အတွက်ကြောင့်များ ဤဆု(၄)မျိုးကို တောင်းရပါသလဲ။ ထိုအရာတွေမှာ ဘာအပြစ်တွေ ရှိနေလို့ များ အလိုမရှိရသလဲ ဆိုတာ မေးလျှောက်ပါရစေ ။"

ဟူ၍ သိကြားမင်းက လျှောက်ထား တောင်းပန်သဖြင့် ရှင်ရသေ့က

"ကောင်းပြီ သိကြားမင်း။ ကောင်းစွာနာကြားပါကုန် ။"

ဟု ဆိုကာ အပြစ်အမျိုးမျိုးတို့ ကြောင့် နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော ထိုဆု(၄)ခု၏ အကျယ်ကို ရှင်းလင်းစွာ မိန့်ကြားလေသည် ။

အမျက်"တစ်စုံတစ်ယောက်အပေါ် မကျေနပ်မှုကို ထပ်ပြန် တလဲလဲ
တွေးတောနေခြင်းဟာ အမျက်ရဲ့ နှိပ်စက်မှုသာဖြစ်တယ် ။

မျက်တက်မျက်တက်နဲ့ ခံရခက်လှတယ်။ စိတ်နှလုံးကို ဆင်းရဲပင်ပန်းစေတယ်။ သည်းမခံနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်တည်လာတဲ့ ဒီအမျက်ရဲ့ နှောင့်ယှက်မှုကို ငါ မနှစ်လို ။"

ဒေါသ"အမျက်ဆိုတဲ့ ဒီတရားဟာ တွယ်တာ ကပ်ငြိတဲ့ သဘောရှိတဲ့ အတွက် ပြစ်မှားခြင်း ဒေါသဟာ နောက်ဆက်တွဲ လိုက်ပါ

လာစမြဲ။ အမျက်ကို ချွန်းမအုပ်နိုင်တဲ့ အခါ ဒေါသဖြစ်ရတယ်။ မကောင်းမှုတွေကို ကျူးလွန်စေနိုင်အောင် တွန်းပို့ပေး တတ်တဲ့ ဒီဒေါသစိတ်ကို ငါ မနှစ်သက်ပါ ။"

လောဘ

"လက်နက်မျိုးစုံ အသုံးပြုလို့ လုယက် သတ်ဖြတ်နေမှု ၊ အတုအယောင် ပစ္စည်းတွေနဲ့ လိမ်လည် လှည့်ဖျားနေမှု အစရှိတဲ့ မရိုးဖြောင့်ခြင်းတို့ ရဲ့ သန္ဓေစုရာဟာ အလိုဆန္ဒ လောဘကြောင့်သာ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒုစရိုက်တွေရဲ့ မြစ်ဖျားခံဖြစ်တဲ့ လောဘစိတ်ကိုလည်း ငါ မလိုချင်ပြီ ။"

ချစ်ခြင်း

"ဟောဒီလောကကြီးမှာ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး အထုံးအဖွဲ့တွေနဲ့ ရစ်ပတ်ရင်း မလှုပ်နိုင်မရုံးနိုင် ဖြစ်ကြရတယ်။ ဒီချစ်ခြင်း

သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့တွေကြောင့်ပဲ သတ္တဝါတွေခမျာ ပြင်းစွာ ပင်ပန်း ပူလောင်ကြရတာတယ်။ အကုသိုလ်အဖုံဖုံကိုပြုလုပ်မိကြရတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လည်း ငါဟာ မချစ်လို မမုန်းလိုတော့ပါ ။"

ကဏ္ဍရသေ့၏ ရှင်းလင်းဖြေကြားသံကို ကြားသည့်အခါ သိကြားမင်း၏ ဘဝင်တွင် များစွာ နှစ်သက် ကျေနပ်မိလေသည်။ ။

အမှန်စင်စစ်၌ မူ ရှင်ရသေ့ တောင်းဆိုသော ဆုတို့ သည် တစ်စုံတစ်ဦး ဖြည့်ဆည်းပေး၍ ရနိုင်သော အရာများ မဟုတ်။ ယင်း အချက်ကို မိမိ သိသလို ရသေ့ရှင်မြတ်လည်း သိပေမည်သာ။ သို့သော် မိမိ၏ သံသယကို ဖြေဖျောက်နိုင်စေခြင်း အလို့ငှာ ပြောကြား နေခြင်းသာ ဖြစ်မည်ဟု သိကြားမင်း သဘောပေါက်သွားသည်။ ။ ထိုအခါ စိတ်နှလုံးဝယ် ကျေနပ်ဝီတိ ပို၍ ဖြစ်မိသည်။ ။ ဤရသေ့က ပညာရှိလှပေသည်။ ။ ပညာရှိ စကားသည် ကြားရခဲ၏။ သို့ဖြစ်၍ မည်ကဲ့သို့ ထပ်မံကြားနာရအံ့ဟု တွေးဆမိသဖြင့် ...

"အဓိပ္ပာယ် ပြည့်စုံလှပါပေတယ်။ အခြား ဘာကိုမျှ အလိုရှိပါသေးသလဲ။"

ဟု သိကြားမင်းက မေးလျှောက်သည်။ ။ ကဏ္ဍရသေ့ကလည်း ထပ်တိုးဟောကြားပြန်သည်။ ။

"အို ... သိကြားမင်း အကယ်လို့ သင်သာ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ယခုလို တောကြီးမြက်မည်းထဲမှာ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးရင်း အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသူ ကျွန်ုပ်အဖို့ အလိုရှိဆုံး အရာကတော့ အကျင့်မြတ် ကျင့်ကြံမှုကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမယ့် ပြင်းထန်တဲ့ အနာရောဂါဘေးကနေ ကင်းဝေးလိုခြင်းပါပဲ။"

မည်သို့ စမ်းသပ်စမ်းသပ် ပညာရှိတို့ မည်သည် မတော်လောဘ ပြင်းပြခြင်းကို မတွေ့ရ ၊ အကျင့်သီလ သမ္မာဓိပြည့်စုံခြင်းကိုသာ မြင်ရ သည့်နည်းတူ ကဏ္ဍရသေ့၏ နောက်ထပ် အလိုရှိခြင်းကလည်း အကျင့်မြတ်အား ထိခိုက်စေမည့် အနာရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးလိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း

သိရှိရသည့်အခါ သိကြားမင်းအဖို့ မှာ ကြည်ညိုပြီးရင်း ကြည်ညိုမိတော့သည်။ ပညာရှိစကား ဖြစ်၍ နာယူမဆုံးနိုင် အောင်ရှိလေရာ ...

"ဘာကိုများ အလိုရှိပါသေးသလဲ။"

ဟု ထပ်မံမေးမိပြန်သည်။

"ကျွန်ုပ်အတွက်ကြောင့် တစ်ပါးသော သတ္တဝါတွေ တစ်စုံတစ်ရာ လေးတောင် မထိခိုက်စေလိုပါဘူး။ တကယ်လို့ များ အသင်သိကြားမင်း ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်ရဲ့ ကိုယ်နှုတ်စိတ်နှလုံးသုံးပါးလုံး မှာ ဒုစရိုက်တရားတွေ မကိန်းအောင်းရလေအောင် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နိုင်မယ့် ဆုမျိုးကို ပေးလှည့်ပါ။"

ယင်းဆု အားလုံးကို သိကြားမင်း မပေးနိုင်မှန်း ရှင်ရသေ့ သိသည်။ ယင်းဆန္ဒ အားလုံးသည် ကံကံ၏ အကျိုးအားဖြင့် ကိုယ်တိုင် ကျင့် ကြံ အားထုတ်မှ သာ ရရှိနိုင်မည့် အရာများ သာ ဖြစ်ကြောင်း ကဏ္ဍရသေ့ နားလည်သည်။ သို့သော် ရာထူးနေရာမြဲလိုသည့်သောက အပူဖြင့် ဆင်းသက်လာသူ သိကြားမင်းအား ဟောကြား ဆုံးမလို၍ ဤစကားများအား ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရှင်ရသေ့၏ ဆုတောင်းစကားများကို ကြားသည့်အခါ သိကြားမင်း ၏ စိတ်တွင် သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်မိသည် အထိ ကြည်ညို လေးမြတ်ခြင်းဖြစ်မိ၏။ ရသေ့ရှင်မြတ် တောင်းခံအပ်သော ဆုတို့ သည် မိမိ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သော အရာတို့ မဟုတ်သဖြင့် သိကြား မင်း အနေခက်ရပြီ။ ရှင်ရသေ့အနေဖြင့် အလိုရှိ၍ တောင်းခဲ့ခြင်း မဟုတ်မှန်း သိပေသိ မိမိက တစ်စုံတစ်ခု ဖြည့်ဆည်းကြည်ညိုလို လှ၏။ သို့ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ဝေဝဲကြည့်သည့်အခါ အသီးအပွင့်ကင်းနေသော သစ်ပင်ကို တွေ့၍ ကဏ္ဍရသေ့ သီတင်းသုံးရာ သစ်ပင်အား ချုံမြိန်သောအသီး၊ လှပသောအပွ

င့်၊ ဝေဆာသောအခက်အလက်အရွက်တို့ ပြည့်စုံအောင် ဖန်ဆင်းကာ ပူ
ဇော်ဆပ်ကပ် လိုက်သည် ။ ထိုအခါမှ သိကြားမင်း စိတ်ကျေနပ်သွားခဲ့
ရာ စိတ်နှလုံးကြည်လင်စွာဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ကာ တာဝတိံသာနတ်ပြ
ည်သို့ ပြန်လေတော့သည် ။

ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူ
နေခိုက် သံဃာတော် အပေါင်း ခြံရံလျက် စင်္ကြန်ကြွတော်မူစဉ် ပြုံးတော်
မူသဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာက အကြောင်းချင်းရာကို မေးမြန်းလျှောက်ထားသ
ည့်အခါ

"ဤအရပ်၌ ကဏ္ဍရသေ့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း"

မိန့်ကြားကာ ဤဇာတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။
ဇာတ်ပေါင်းသော် သိကြားမင်းသည် အရှင် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်မြတ် ဖြစ်၍
ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ရှင်ရသေ့သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူလေ
သည် ။

ကိုးကားချက်များ

(ကဏ္ဍဇာတ် ၅၅ပနိပါတ်တော်)

(သစ္စာရွှေစည်ဆရာတော်၏ ‘သူတော်ကောင်းတို့ ၏ သဘောထား’
တရားတော်)

စေတနာရှေ့ထားလျက်...
ဂါဦးနှုန်းကို

(၂၀၁၆ စက်တင်ဘာလထုတ် မေ့ဒုတဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်း
ဖော်ပြခဲ့သော ဝတ္ထုတို ဖြစ်ပါသည်)